

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

17

N

Ø

R

R

E

I

NR. 8 • 1966 • 58. ÅRGANG

S

BED OG ARBEJD

S

U

M

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

Tale ved elevfesten

Af Laurits Kaag.

Med glæde sagde jeg ja og tak, da forstander Kristensen for nogle måneder siden skrev: „Kære Kaag, vil du ikke i år komme til vor elevfest og så sige noget til os.“

Da sidste nummer af elevbladet fortalte, at jeg var sat på som enetaler ved dette eftermiddagsmøde, blev jeg lidt beklemmt, men tillige glad. Mine tanker gik til elevfesten for 35 år siden. Da var vi tre talere ved et tilsvarende møde: - Forstander Olsen (nu Meinild), der ønskede at fratræde sin stilling pr. 1. august, kandidat Kristensen, der i nogle år havde været lærer ved N.N.H. og havde erklæret sig villig til at fortsætte sammen med den ny forstander, som var mig. Til det afgående forstanderpar stod jeg i taknemlighedsgæld for 5 års samarbejde i tiden 1920-25. Til det nuværende forstanderpar siger jeg en - gentaget - tak for det gode, vi delte i årene fra 1931 til 1949, og i tiden derefter.

En væsentlig part af jer, der fylder tilhørerpladserne, er forhenværende elever fra skolen her. I vil alle forstå, at minde efter minde vælder frem i mit sind, når jeg står på denne talerstol og går i denne dejlige have og park og i skolen på bakken.

I vil jo selv gå enkeltvis omkring, og I vil samles i smågrupper. Med øjne og øren og sjælens sanser fanger I mindernes tale ind og bekræfter den gamle sandhed: „Mindet lader som ingenting, er dog et lønligt kilde-spring.“

Man kan også sige det på den måde: I opfylder ordet fra Hebr. 10, 32: Kom de forrige dage i hu. (Gl. overs.).

Om der i dag hang skjulte båndoptagere i skolens lokaler, i havens træer og buske, og man efter festen afspillede båndene, er jeg overbevist om, at nogle af de hyppigst brugte udtryk kammerater imellem kan gen-

gives med ordene: „HUSKER DU?“ - „JA, OG HUSKER DU OGSÅ!“ Til tider ville ordene være fulgt af smil og fornøjelige latterkluk. Til andre tider ville der være dyb alvor eller grebthed i stemmerne, for det er jo sådan, at et højskoleophold for de fleste blev en spillevende oplevelse, en blanding af glad skæmt og ungdomsløjer, af dyb stilhed og eftertanke.

Var båndoptagerne kombinerede med små hemmelige fotoapparater, ville de afsløre, at ikke så få fandt hen til et værelse, til et hjørne i haven, måske til et bestemt træ eller busk for at stå stille en kort stund og mindes: Her kæmpede jeg en jakobskamp - her talte jeg med Gud om det, som dybt bevægede sig i mit sind - her fik jeg fred i hjertet - eller: her fik jeg en ny frimodighed til at føre min kamp videre.

Jo, brydninger har disse mure og disse plæner - dette smukke anlæg her langt mod vest - været vidne til. Hvor der er levende mennesker, er der brydninger. Skæmt og alvor skifter almindeligvis hurtigt i unge sind. Så er naturens orden.

Jeg mindes en af de gange, da der på en lys og god sommerskole var håndt noget så alvorligt, at nogle af de unge piger en for en blev kaldt til en tomandssamtale i forstanderens stue. Jeg mindes, at en af dem grædende sagde: Nu bliver jeg aldrig glad mere, efter at De har kunne mistænke mig for dette - at hun endnu havde noget fugtigt i øjnene, da hun nejede farvel, og at forstanderen en halv time senere gennem vinduet så hende tumle sig i glad leg på den plæne, som dengang var den østre i haven. Sådan var ungdom dengang, sådan er den endnu. Unge sind har skiftende stemninger som vejrliget i april.

Ovennævnte unge pige blev for resten

gennem mange år en trofast ven af sin gamle skole. For sådan er og var ungdom også: Der er noget i den, som under alle omskiftelser er kendetegnet af trofasthed. Det vidner bl. a. også dette elevstævnes opbud af forhenværende elever om. Her er I kommet i dag, fordi I føler jer forbundet med skolen, dens lærere og jeres engang-kammerater. Nogle af jer har endnu ungdommens friskhed, andre er præget af årtiers skiftende indflydelse på sjæl og legeme.

Det egentlige i mennesket og menneskers egentlige problemer har vist ikke ændret sig synderligt, selv om formerne skifter, og udviklingen haster frem med stormskridt i vore dage.

Den for få århundreder siden påbegyndte industrialisering med alle dens udslag på godt og ondt trænger sig dog hurtigere og stærkere frem end nogen sinde tidligere. Vor slægt søger på sin vis at bygge et babelstårn. Den søger ikke alene at gøre sig jorden, men også himmelrummet underdanigt. Kunstige planeter kredser i stjernevrimlen og opfylder deres mission mere eller mindre perfekt. Den bløde månelanding er lykkedes et par gange, og der drømmes drømme om og sættes stærke viljer og trænede hjerner ind på at landsætte mennesker inden for et kort åremål. (Hvad hensigt man så ellers har med dette).

En astronaut kommer tilbage fra sin fart i himmelrummet og melder med triumf i stemmen: Jeg mødte ingen Gud på min færd mellem himmelkloderne! - En anden siger: Jeg måtte bede og tilbøde derude i det himmelvide. Den ene byggede sig et babelstårn. Den anden rejste sig en himmelstige.

Da I gik på højskolen, drømte I fremtidsdrømme. Drømte om arbejde, fremgang, sundhed og kræfter både åndeligt og time ligt. I følte måske også, at I havde en himmelstige, en forbindelse opad.

Gik drømmene i opfyldelse? - Det gik næppe fuldkomment hverken i dagliglivets virke eller i gudslivet. Der var sikkert både

grå og gyldne tråde på din livsvæv. Måske var der dem, for hvem det synes helt at være gået i stykker.

Gået i stykker! - Hvem og hvad er gået i stykker? - Tit er det ikke så let at dømme om, hverken for en selv eller for andre.

Var du i kirke i søndags?

Nej.

Det var kedeligt.

Så læste du vel evangeliet, prædiketeksten derhjemme?

Heller ikke det! Det var endnu værre.

Du ville ellers i Lukas-evangeliet kap. 15 have mødt de to brødre, som begge var optaget af at skrabe til sig. Den ene grovkor net og fræk: Giv mig den del af arven, som tilfalder mig. Og han gik bort til et land langt borte og ødte sit gods i et ryggesløst levned. Men da gik han i sig selv. - Denne gåen i sig selv vendte hans skridt mod faderhjemmet.

Her i fødehjemmet var der en bror, som syntes, at han havde sit på det tørre. Dristig og fornærmet siger han til sin far: Se, nu har jeg tjent dig i så mange år, og jeg har aldrig overtrådt noget af dine bud. Han var vred og hårdt afvisende, da hans far bad ham gå ind og deltage i festen for den dybt faldne og forhutlede - og hjemvendte.

Du kender fortællingen, ved også om den vidunderlige far, der ilede den forhutlede i møde med et uforbeholdent: velkommen hjem, min dreng! og rakte hånden indbydende mod den selvretfærdige og sagde: kom dog indenfor og glæd dig med os i fælleshjemmet.

Hører du så engang en prædikant sige, at Guds rige kun er for toldere og syndere, skal du dog ikke ile hen og søle dig blandt svinene, før du omvender dig, men er du kommet galt af sted, følg da den yngste søns eksempel: vend dit sind til modtagelse af Guds nåde og vid, at den strækker til, fuldt og helt.

Har du levet dit liv uden større fald, ønsker jeg dig til lykke. Det er bittert at op-

leve, at „det smiler man frem i en stakket stund, man bort kan i år ikke græde.“ Men aldrig har der levet nogen syndfri uden Ham, der tegnede det ubegribelige billede af en far, som tager på den måde mod syndere og tilgiver. Den ældste bror var så vist også en synder, som havde tilgivelse behov.

Denne far var det, som i søndags blev mig så stor og stærk, at han blev min søndags gudstjeneste; det blev ham, mine tanker samlede sig om både før gudstjenesten ved gennemlæsning af teksten og under gudstjenesten, og jeg fik sådan en lyst til i dag ved elevfesten at sige til os alle her: Aldrig skal nogen af os - eller noget andet menneske - med rette kunne sige: Gud stødte mig, mod min vilje, udenfor. HAN kalder altid, og alle, til at komme indenfor.

Selv om det var den far, mine tanker særligt kredsede om, dukkede spørgsmålet dog op i mit sind: Hvordan var det mon dagen derpå for de to brødre?

Gik den ældre bror med ind eller forblev han hård og afvisende den festaften og i dagene derefter?

Viste den yngste sig i fremtiden bestandig og udholdende og faderens kærlighed værdig?

Fantasien kan foregøgle svar, lyse eller mørke; Jesus tav derom. Ingen kender svar på spørgsmålene.

Men i morgen - regner vi da med - går vi to ind i dagen derpå. Ind i ugens mandag og tirsdag og onsdag - i grå hverdage og solskinslyse. Vi er efter et møde og samvær på vor gamle skole, mindernes og fortsætternes ungdomsgård for mange af os, atter at finde på fabrikker og gårde og huse, i forretningslokaler og i hjemmets stuer såvel som i det frie ferieliv.

Vi lever i en urofyldt og usikker tid, hvor vi ofte har bange anelser for kommende dages indhold. Krig og ufred truer. Vi lever i en tid med en høj levelfod og skal søge at få velstand og guds frygt til at gå hånd i hånd, samtidig frygter vi, at velstan-

Elevstævner

ELEVSTÆVNE I VIBORG

Søndag den 11. september sætter vi hinanden stævne på Viborg KFUK kl. 14,30.

Programmet omfatter fælles kaffebord á kr. 3,50. Tale ved forstanderen, underholdning af eleverne og afslutning.

Vel mødt en stor flok.

Lærerstaben.

ELEVSTÆVNE I HERNING

Søndag den 18. september er det datoen, hvor gamle elever og lærerstab sætter hinanden stævne på Højskolehjemmet kl. 14,30.

Programmet omfatter bl. a. fælles kaffebord, tale ved lærer Mogensen og afslutning ved forstanderen.

Vi venter også her, at mange slutter op.

Lærerstaben.

den er af sæbeboblens skinnende, flygtige karakter. Vi har gode ydre kår for vort trosliv og synes dog, at kirkens herre høster sparsomt på vor og slægtens ager.

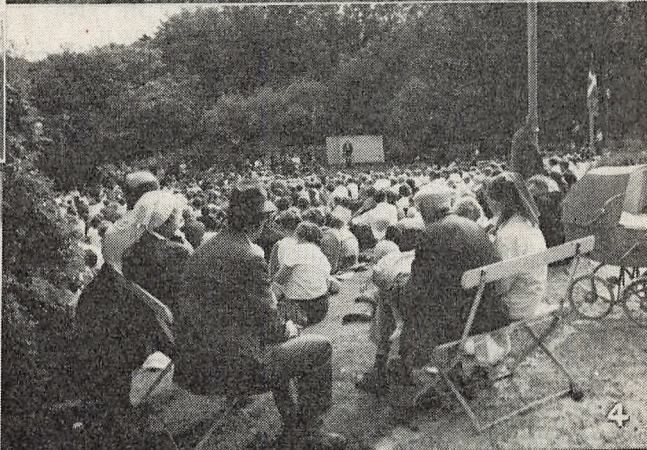
Et står urokkelig fast: Guds nåde.

I det gamle testamente står: „Den evige Gud er en bolig, og hernede er de evige arme.“ (5. Mosebog 33, 26-27). Fars stærke hånd og arm, hvor stolede vi på den i barndomstiden. Det gav tryghed at lægge vor hånd i hans.

Guds evige arme når helt herved også i vor „dagen derpå“ med dens smerter og skuffelser, savn og sorger; med dens glæder, med dens skælmerier og barnesmil og ungdomslatter og manddoms munterhed.

De evige arme, vor tro, skal hjælpe os til at bære livets byrder, sejre i livets fristelser, give os trøst i nøden og fred i døden og til sidst gøre os evig salige. (*Erb. Qvistgaard*).

Gerne har jeg efterkommet en opfordring fra skolen om at sende ovenstående til vort elevblad. Det er nedskrevet efter hukommelsen. Jeg benytter lejligheden til at sige TAK for dagen. Det at være med og at hilse på forhenværende elever og Nissumvenner var mig en stor oplevelse.

Elevfesten 1966

1. Indmarch. 2. Kaag taler. 3. Gymnastik i skønne omgivelser. 4. Der lyttes. 5. Jubilæumshold. 6. Fru Nygaard dirigerer. 7. Genforening.

Siden sidst

Hvor det dog regner - alt er vådt. Kornet nejer sig mod jorden, og kvaliteten bliver ikke topnotering, såfremt vi ikke snart får solskin. Vandet samler sig i lavningerne, og drænrør og bækkene har travlt med at lede det overflødige vand bort. Så går tankerne tilbage. Hvor længe har det i grunden regnet? 3-2-1 uge, eller er det kun et par dage? Så mindes man år, hvor det har set endnu værre ud - også hvad regnvejr angår, og da står der pludseligt skrevet med ildskrift: „Herefter skal, sålænge jorden står, sæd og høst, kulde og hede, sommer og vinter, dag og nat ikke ophøre!“

Til dato har disse ord stået urokkelige. Tænk - de går i opfyldelse hvert eneste år, ja, hvert eneste døgn, såfremt vi da ikke selv laver natten til den tid, hvor vi er mest vågen, og dagen til det tidspunkt, hvor vi sover. Guds tilsagn står derfor til „troende“, også i 1966.

Fra skolen er der ikke meget at berette. Juli gik skolemæssig med forældredagen for øje. Alle, der kender Jeppe, ved jo, *hvad man bør gøre noget ved*. Resultatet blev også fint i år. Jeg kunne ønske, at alle „gamle“ sommerpiger havde set dette års „stoftryksafdeling“. Virkelig en nydelse.

Vi nåede da også turen til Thyborøn, Harboøre, Bovbjerg m. m. - En sådan tur glemmes ikke så let. Nogle går i vandet med badetøj, andre med almindelig påklædning. Smag og behag er stadig forskellig.

Ferietid - dog ikke for alle - der er noget, der hedder rengøring. Men hvor ser det trist ud dernede, når alt ånder „fred og ro“.

En ung lærer, en kokkepige og måske en karl

søges til november.

NNH & E.

Jorden er blevet planeret omkring det nye hus, men havejord bliver det ikke til i år. Håber dog, at den nye medarbejder har mod og kræfter.

Så er der 2 elevstævner i september. Kom og vær med. De er med til at bære skolen fremad, fordi det er interesserede mennesker, der møder op der. - På gensyn!

Støt og stille tilgår der stadig tilmeldelser. Andre forespørger. Der er stadig liv. Når vi alle hjælper til, får vi „fuldt hus“ til vinter. Læs annoncen, og vi venter resultat.

Ths. M.

Et arbejde blandt gallaer

Blandt de mange danske missionsselskaber, der arbejder både i Asien og Afrika, er Den danske Etiopmission det yngste, - men både arbejdet, missionærstaben og gaveindtægten vokser støt.

Dansk Ethioper Mission, DEM, der blev stiftet den 2. april 1948, udsendte i efteråret 1949 det første missionærpar, Marianne og Hjalmar Andersen. De skulle begynde et missionsarbejde blandt de hedenske gallaer i det sydlige Etiopien. Gods og ejendele havde de fået af sted med skib i forvejen, men de oplevede aldrig at se det igen, for skibet forliste under rejsen ude i Atlanterhavet.

Budskabet om forliset nåede missionærparret, da de stod i Addis Abeba. Ulykken betød, at de var ribbet for alt og kunne ikke komme videre, før ny udrustning blev bragt til veje.

Ventetiden var lang.

Ventetiden i Addis Abeba blev på to år. Men endelig en dag syntes de, at tiden var inde, da de turde vove forsøget med at nå ned til Dodola, der var udset til stedet for missionens arbejde.

Strækningen til Dodola var godt 400 km.

Det nye udstyr blev læsset på en lastbil, og efter 2½ døgns kørsel ad elendige veje nåede man endelig Dodola, og vognen standsede foran huset, hvor missionærparret havde fået lov til at bo den første tid.

Stedet, hvor stationen fremtidig skulle ligge, fandt Hjalmer Andersen en tidlig morgen, da han ikke kunne sove og derfor var gået ud. Hvor han standsede, så han dalen, gennem hvilken Lincho-floden bugter sig. En smukkere og bedre beliggenhed for den kommende missionsstation kunne han ikke tænke sig.

Efter at have købt arealet gik Marianne og Hjalmar Andersen med utrolig energi i gang med at få stationen bygget, og da missionærparret nogle år senere vendte hjem, var der bygget en skole, en klinikbygning og en bolig for missionærerne.

Kommer I også til os?

Lincho er dog ikke længer det eneste sted, hvor Dansk Ethioper-Mission arbejder. Udviklingen har medført, at Lincho-stationen er blevet moderstation for to andre stationer. Den ene er oprettet i Hebano sydvest for Lincho, den anden i Arenna-distriktet bag bjergene mod syd.

I Hebano ledes arbejdet af en sygeplejerske med bistand af indfødte medhjælpere; det omfatter klinik samt en skole for begyndere, en ABC-skole, som den kaldes.

I Arenna sigter man videre. Når stationen en dag er fuldt udbygget, skal den være et sidestykke til Lincho-stationen. Begyndelsen er gjort med en klinik, der ledes af en sygeplejerske, og i skolen, der har til huse i foreløbige bygninger, underviser et antal indfødte lærere under ledelse af et missionærpar. - Om begge de nye stationer gælder, at de ikke er udtryk for dansk initiativ alene, men er lige så fuldt blevet til efter ønske fra befolkningens side. - Ikke sjældent lød spørgsmålet til missionens udsendinge, når de besøgte områderne: „Hvornår kommer I til os?“
Iver Kristensen.

Tak for sidst

Jeg vil meget gerne sige tak for elevfesten, det blev vel nok en dejlig fest. Hvor må I have slidt i det. Jeg kan regne ud, at vi var mange flere til at gøre det samme stykke arbejde, da jeg var på skolen, og der kommer jo lige så mange gæster nu som dengang.

Hvor hørte vi mange dejlige ord, nogle af dem har klinget i mine øren siden, bl. a. Svendsens ord fra andagten lørdag aften: „Hvis ikke vi er troende, er det heller ikke sikkert, vi bliver boende.“ Jeg har tænkt på, at det er da også det, der gør livet rigt for os. I den forbindelse kommer jeg til at tænke på et vers i D.U.S. nr. 297, hvor der står:

Og bønnen henter ned
fra himmelen Guds fred,
den henter kraft og styrke
til Herren ret at dyrke,
den henter hjælp i nøden,
den henter trøst i døden.

Det var jo også det, Kaag var inde på, han talte om de evige arme, der når helt hernel.

Så vil jeg lige minde om, at det er til næste år, vi har 10 års jubilæum, så hvis I på nogen måde kan komme hjemmefra, håber jeg, I kommer. Tak.
Ane Marie Hansen (57).

✧ Højskolepost

VORE MØDER

30. august. Aps. Ths. M.

10. september Ø. Hestbæk, Linde, Holstebro.

22. september Ryde, høstfest. A. Kr.

VIGTIG MEDDELELSE

En del holdere af bladet har helt glemt at betale kontingent for året 1966.

Det kan nås endnu - giro 362 33 - så sparer vi rykkerbrevene, der ellers snart er på trapperne. - Tak!

GEVINSTER

Der er endnu uafhentede gevinster fra elevfesten. - Se sidste elevblad.

VANDREMAPPERNES BESØG

10. august »Foråret« 65/66.
11. august »Vintergækken« 27/28.
13. august »Forglemmigej« 1933.

Tak for besøgene. A. Kr.

DEN NYE BYGGESAG

Jytte Berg Nielsen 1966 10 kr.
Hans P. Schmidt 47/48, 100 D mark. 171 kr.

For ialt ... 181 kr.

meddeles med hjertelig tak kvittering. Tidligere indkom 52.420. Ialt 52.601 kr.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1965 Frk. Hanna Svennevig, Tårnvej 209, 2. sal, Rødovre.
1964 Frk. Minna L. Mikkelsen. — Fru Minna Lindholt Henriksen, Sdr. Ondsild st.
1964 Frk. Anne Marie Munkholm, c/o købmand Jensen, Nørhå, Snedsted.
1964 Frk. Inga Berg, »Bergsminde«, Farre mark, Farre.
1960 Fru Gunnva Sørensen, Ege volden 144, 1. sal th., Avedøre, Hvidovre.

- 1958 Fru Birgit Fabricius, Salling, Løgstør.
1958 Fru Carla Holst, Vangsvej 3, Seest, Kolding.
1956 Frk. Ruth Mortensen, Frederiksberg, Aulum.
1955 Fru Betty Andersen, Hjortsballe, Give.
1954 Frk. Magda Pedersen, Langesø fritidshjem, Nordborg, Als.
1948 Lærerinde frk. Asta Munk, Herrup skole, Vinderup.

Vinterskolen:

- 63-64 Hr. Ove Tjagvad Madsen, »Bakke«, Nr. Nisum pr. Lemvig.
62-63 Kristian Aagaard Andersen, Café Viola, Tjørring, Herning.
61-62 Gunnar Kirkeby, Engbjerg, Klinkby.
60-61 Bent Brogaard Nielsen, Rughaven 35, 1. sal, Aalborg.
60-61 Bent Nyrup Nielsen, Seminarievej 31, Korinth, Lemvig.
59-60 Henry Mathiasen, adr. Mathiasen, Fjeldstervang, Kibæk.
59-60 Knud Hindkjær, Dybbølsgade 40, Sønderborg.
54-55 Knud Erik Thomsen, Ø. Herrup, Herrup, Vinderup.
54-55 Aksel Bonnerup, Lærkevej, Vildbjerg, Herning.
Niels Nielsen, Alderdomshjemmet, Struer.

Nr. Nisum Højskole og Efterskole

tilbyder følgende kursus:

For unge mænd og kvinder nov.-marts

Højskoleafdeling for mænd og kvinder.
Forkursus for sygeplejehøjskolerne nov. januar.
Landbrugsafdeling.
Efterskole for 14-18 årige unge mænd.

For unge kvinder maj-sept. (maj-juli).

Højskoleafdeling.
Husholdningsafdeling.
Forkursus for sygeplejehøjskolerne.
Efterskole for 14-18 årige.

Foruden almindelige skolefag tilbydes følgende valgfrie fag: Maskinskrivning, kemi + fysik, kjolesyning, sprog, matematik, maskinlære, landbrugslinie for efterskoledrenge og idrætslinie med boldspil.

Skriv til skolen efter nærmere oplysninger.

Udgivet af Nr. Nisum højskoles elev- og venneforening. - Redigeret af højskolel. Ths. Mogensen.

M. CHRISTENSENS BOKTRYKKERI - STRUER 17641